

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Medicos charitatem erga ægrotos magis spectare, quàm lucrum oportere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

est charitas perfectissima. Sicut in Christo fuit, & Stephano, quorum ille pro crucifixoribus, iste pro lapidatoribus suis oravit. Neque paruum exemplum in Eulogio Deus demonstravit omnibus, qui vel ægrotis, vel aliunde miseris, etiam ingratis, etiam querulis, etiam calumniosis, non solum patienter seruiunt, sed etiam cum læsitia mentis ministrant. Quod facere possunt, qui manent in charitate. Cum enim amoris vel charitatis propriū sit, vnire amantem rei amatæ, vt docet S. Dionysius, quò maior est charitas, eò maior est vnio; & tanta esse potest, vt nihil sit, neque tribulatio, neque angustia, neque persecutio, neque gladius, quod eam queat separare. Hinc *charitas patiens est, benigna est*; etiam si alter fremat, etiam si manibus pedibusque reluctetur; etiam si lingua, pugnis, & calcibus reperiatur. Vnde normam habent charitatis suæ dimeriendæ, qui quocumque demum modo cum ægrotis agunt. Si citò fatigantur, si quolibet verbo ægroti offenduntur, eumque deserere statuunt, paruo charitatis vinculo ei fuerunt astricti. Magna charitas, magnum vinculum est, & ipso firmiter nodo Gordio, quia neque gladio potest dissolui.

CAPVT XXXVII.

*Decima octava morborum causfa, vt per eos naturalium remedi-
diorum, & medicorum potentia à Deo data in-
clarescat.*

I.

Inter eos, qui ægrotis maximè succurrunt, sunt & Medici, quorum & ars, & officium eò tendit, vt conseruent, aut reparent sanitatem. Sunt autem hi illis longè eminentiores. Hi venam explorant, vultum considerant, morbi initia, progressum, causfam indagant, postea salutaribus herbis, & succis remedium adhibent. Illi infirmum leuant dumtaxat, ei lectum componunt, cibum, potum, pharmacum afferunt, & Christo ipsi hæc fecisse dicuntur. Quòd si igitur rudium seruorum charitas, apud Deum tam est pretiosa; quanti erit docta charitas medicorum? Nam hic præcipuus debet eorum esse finis; et si spes lucri temporalis, artisque & laboris merces comitetur. *Dat Galenus opus, Apud Hieroclem, Scholasticus quidam*

S. Dionys.
Arcopag. lib.
de diu. nom.
cap. 4.

Rom. 8. 35.
1. Cor. 13. 4.

S. Thom. 3. P.
q. 89. art. 4.

quidam medico obuiam factus, veniam rogabat, quòd tam diu non ægrotasset, neque ei stipendium lucrandi occasionem præbisset. Ridicula ea erat excusatio, apud mortales. Nemo enim debet in gratiam medici ægrotare. Atqui apud Deum immortalem, inter ceteras causas, ob quas hominibus morbos immit- tit, sæpe etiam illa est vna, vt discant ad medicum recurrere, opemque illius implorare, atque inde diuinæ prouidentia consi- lia agnoscere, quæ non solum morbos in mundum induxit, sed etiam morborum medicinas.

Mille mali species, mille salutis erunt.

Neque prouidentia dumtaxat diuina hinc elucet, sed etiam potentia mirificè inlucet. Duplex enim ratio est recuperan- da sanitatis. Vna per vim naturæ, altera per miraculum & ex- traordinariam Dei potestatem. Ad quam agnoscendam prædi- candamque multi ægrotant, vt in Christo Domino apparebat, qui circuibat, *sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem.* Matth. 4: 23. Quid enim inde factum est? *Et omnis turba quarebat eum tange.* Luc. 6. 19. *re: quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes.* Et longè clariùs, quando discipuli interrogauerunt: *Rabbi, quis peccauit, hic aut parentes eius, vt cæcus nasceretur?* Respondit IESVS: *Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera DEI in illo.* Sed de hoc supernaturali sanandi modo cap. seq. dicemus. Hic priùs explicandum est, non solum medicinam esse inuentam, & hominibus traditam, vt ea morbos pelleret, aut præueniret; ve- rùm etiam morbos ipsos existere, vt ad medici opem confugia- tur, eiusque ars, & in illa mirifica herbarum, radicum, florum, lapidum atque animalium natura, atque in his omnibus diuina potentia prædicetur. Si enim tantam vim rebus creatis indidit, quantam necesse est, in illa immensa omnipotentia reperiri?

Apud Pausaniam, Æsculapij simulachrum sedet in folio scipionem tenens, altera manu draconis caput premit, cane ad pedes decumbente. Solium & virga typus est imperij, quod medicus gerit in ægros: draconis caput non vigilantiam dum- taxat significat, sed etiam venenum cui dominatur, immò quod in medicinam vertit: canis denique fidelem eiusdem custodiam repræsentat. Vt enim canis dominum custodit, defendit, nec

D d d

deserit

Ouid. lib. 2.
de remed.

II.

Matth. 4: 23.
Luc. 6. 19.

Ioan. 9. 2.

III.

Pausan. in
Corinth.